

Către Maica chemării

T: Pr. A. Vamvulescu

Tutti

Refr. A - ve, Ma - ri - a!
Recitativ Solo

1. I - ni - ma-mi bate-n val de fe - ri - ci - re, O, Maică a chemării

me - le sfin - te, Și se to - peș - te-n la - crimi de iu - bi - re,

Sub farmecul a - du - ce - rii a - min - te.

2. Eram copil neștiutor, zburdalnic,
La joc cu cei cu mine deopotrivă
Când Domnul, cel cu ne-nțelese
planuri
Și-a pus pe capu-mi mâna
milostivă.
3. Și-n taina litaniiilor de seară,
Când legănam cădelnița la rugă,
El mi-a șoptit din ostia cea albă
Să-i fiu urmaș și credincioasă slugă.
4. Am zis atunci rămas bun tuturor
Părinți dragi, frați iubiți și-ntreaga
lume;
Și-n urma mea s-a-nchis tăcută
poarta
Iubitului lăcaș de-nțelepciune.
5. Sub fruntea mea s-a adunat lumină
Și-n inimă comoară de iubire,
Și-am înțeles cât e de dulce
Domnul,
Potirul, partea mea de moștenire.
6. Primește, Maică Sfântă, cu iubire
Ruga-mi încrezătoare și fierbinte:
Să am tărie-n calea încercării,
Și să privesc mereu tot înainte.